

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ดูให้ทั่วถึง

การฝึกตนไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย คำว่าฝึกตนก็คือฝึกใจ ใจมันเป็นพินเป็นไฟ ตัวคึกตัวคะนองอยู่ที่หัวใจทั้งหมด มีกิเลสเป็นเจ้าของเป็นเจ้าของอำนาจควบคุมอยู่ที่จิตใจแต่ละดวงๆ ทำให้ดีทำให้ดีไม่รู้จักประมาณ ไม่มีขอบมีเขตคือกิเลสหลุดจากจิตใจของสัตว์โลกให้ไปในที่ต่างๆ กิเลสไม่มีขอบมีเขต ธรรมท่านมีขอบมีเขต เพราะฉะนั้นกิเลสกับธรรมจึงเป็นของคู่กันมาตั้งแต่ตั้งแต่มั้งแต่ครั้งไหนๆ คิดดูซิพระพุทธเจ้ามาตรฐูน้อยเมื่อไร ก็เพราะสิ่งที่เป็นภัยต่อหัวใจสัตว์โลกมันมีประจำมาตั้งแต่เดิม ธรรมที่เป็นของคู่ควรแก่การแก้ไขตัดแปลงหรือปราบปรามกัน จึงต้องมีมาเป็นลำดับจนกระทั่งปัจจุบันนี้ และยังมีต่อไปอีกไม่มีสิ้นสุด กิเลสก็เป็นกิเลสวันยังค่ำตลอดก็ตลอดกาลปี ธรรมเครื่องแก้กิเลสก็เป็นเครื่องแก้ตลอดไป แล้วแต่ใครจะนำมาแก้มาชะมาล้าง ก็กลายเป็นคนดีไป

ถ้าจะปล่อยให้แต่กิเลสหลุดลากไปอย่างเดียวไม่มีคำว่าดี ไม่มีคำว่าสุข จะมีแต่เรื่องความทุกข์ความทรมานไปเรื่อยๆ แล้วก็ปิดทางเดินมา ปิดร่องปิดรอยไม่ให้รู้สายทางเดินมาว่ามาจากสายไหนๆ ภพใดชาติใดมาถึงปัจจุบันนี้ ที่กิเลสหลุดลากมานั้นไม่รู้ก็ต้องบั้นไปอย่างนั้นเรื่อยๆ เพราะฉะนั้นจึงต้องมีธรรมเป็นคู่เคียงกัน ผู้ที่จะนำธรรมมาสอนโลกก็ต้องเป็นจอมศาสดา เป็นจอมโลก คือพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ๆ มาตรฐูธรรม แล้วก็นำธรรมนี้มาสั่งสอนสัตว์โลก ดังปัจจุบันนี้พระพุทธศาสนาของเราก็เรียกว่าพระสมณโคดม

พระองค์ปรินิพพานไปแล้วก็รับสั่งเอาไว้ว่า ธรรมและวินัยนั้นและจะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายหลังจากเราล่วงไปแล้ว ใครเป็นผู้ยึดธรรมยึดวินัยหลักเกณฑ์เหล่านี้แล้ว ผู้นั้นจะมีหลักมีเกณฑ์ ประหนึ่งว่าเดินตามเราไปตลอด ถ้าใครปล่อยวางศีลธรรมเหล่านี้แม้จะจับชายจีวรเราอยู่ก็เหมือนอยู่นอกโลก นี่เป็นคำรับสั่งของพระพุทธเจ้าเวลาพระพุทธเจ้าสิ้นสุดยุคติลงไปแล้วด้วยพระญาณหยั่งทราบของพระองค์เอง ถึง ๕๐๐๐ ปี คำว่าบาปบุญจะไม่มีจิตใจของสัตว์โลกแหละ แต่สิ่งที่จะทำให้เสียหายคือกิเลสตัณหาวันพอกพูนขึ้นไป นั่นละศาสนาหมด คือไม่มีใครเชื่อฟังคำสอนของพระพุทธเจ้า เชื่อฟังตามอุบายวิธีการต่างๆ ของกิเลสไปเรื่อยๆ ก็จมไปเรื่อยๆ นานแสนนาน

โทษแห่งความไม่มีศาสนานี้เป็นพินเป็นไฟ มองเห็นกันเป็นตาบ เป็นศาสตราอาวุธไปหมด ไม่มีความเมตตาเห็นอกเห็นใจกัน นี่เรื่องของกิเลส ใครก็หวังเอาชัยชนะ

เป็นหัวหน้าๆ ความแพ้อะไรไม่มี แล้วต่างคนต่างมีหัวใจก็ต้องตอบรับกันด้วยการบราฆ่าฟัน แก้วแก้ว ผูกกรรมผูกเวรต่อกันไปเรื่อยๆ อย่างนี้ เป็นเรื่องสายทางของกิเลสพาเดินสายทางของธรรมเป็นเครื่องตัด

ยกตัวอย่างเช่นนางยักษิณีตนหนึ่งวิ่งไล่ ผู้หญิงคนหนึ่งกำลังอุ้มลูกมา พอดีเข้ามาตรงหน้าวัดพระเชตุวันทีพระพุทธเจ้ากำลังประทับอยู่ที่นั่น ยักษิณีนั่นวิ่งไล่ตามผู้หญิงคนนั้นซึ่งอุ้มลูกวิ่งเข้าในวัด พอวิ่งเข้าในวัดแล้วพระพุทธเจ้าก็รับสั่งให้เข้ามาเฝ้าทั้งสองคนเลย เด็กคนนั้นก็เตรียมที่จะเป็นอาหารของยักษิณีนั่น ที่เขาผูกกรรมผูกเวรกันมา พระองค์ก็รับสั่งรื้อมาตั้งแต่ต้นเหตุแห่งการจอมกรรมจองเวรซึ่งกันและกันมา โดยลำดับในหญิงทั้งสองนี้ ไล่มาโดยลำดับลำดับ เธอมาเป็นนั่นเธอเป็นนั่น คราวนี้คนนี้ได้เปรียบ คราวนั้นคนนั้นได้เปรียบ คนนี้เสียเปรียบ ก่อนจะสิ้นสุดลงไปนี้ผูกกรรมผูกเวรเอาไว้ ตายไปนี้ขอให้ได้ผูกเวรคนนี้ ให้ได้ทำคนนี้ให้สบายๆ

พวกเธอทั้งสองนี้ได้เกี่ยวโยงกันมาด้วยกรรมด้วยเวรต่อกันเหมือนลูกโซ่ ก็มาถึงจุดนี้ที่เราตถาคตนั่งอยู่ที่นี่ ก็ได้สอนว่า นี่ละโทษแห่งการก่อกรรมก่อเวร ผูกอาฆาตมาดร้ายต่อกัน เป็นกรรมมาถึงขนาดนี้ ไม่ใช่ชาติเดียวนี้ละ เป็นมาเท่านั้นๆ พระองค์ไล่มาโดยลำดับเลย เธอทั้งสองนี้ก่อกันมาเป็นพินเป็นไฟมาโดยตลอด ทั้งผู้แพ้อันผู้ชนะผู้ได้เปรียบเสียเปรียบ เป็นผู้สร้างกองทุกข์ผูกกรรมผูกเวรต่อกันมาตลอดอย่างนี้แหละ นั่น พระพุทธเจ้าทรงรับสั่งให้ผู้หญิงทั้งสองมานั่งฟังเทศน์ นี่ละโทษแห่งการก่อกรรมก่อเวรซึ่งกันและกัน ไม่ใช่เป็นของดีของดี

นี่ถ้าไม่ได้พบกันกับเราตถาคตในวันนี้ เธอทั้งสองนี้จะต้องผูกกรรมผูกเวรกันไม่มีสิ้นสุดเหมือนกัน แล้วพระองค์ก็ทรงแสดงโทษแห่งความผูกกรรมผูกเวรของกันและกัน น หิ เวเรน เวรานิ สมฺมมฺหึธ กุทฺทจํ ติลลิตกาลโหนๆ เวรย่อมไม่มีการระงับ เพราะการก่อกรรมก่อเวรกัน แต่เวรจะระงับลงไปเพราะการไม่ก่อกรรมก่อเวรกัน พระองค์ทรงแสดงในเวลานั้น ผู้หญิงคนนั้นได้สำเร็จพระโสดาเลย ยักษิณีก็เป็นคนเราธรรมดา มันกินคนได้เรียกว่าเป็นยักษ์ เหมือนพวกเรานี้เป็นยักษ์ กินปูกินปลา กินกบ กินเขียด กินไก่กินหมูกินหมา ก็กินหรือใจไม่รู้จะ พวกนี้ยักษ์ประเภทหนึ่งแต่ไม่เรียกว่ายักษ์เท่านั้นเอง ไปเรียกแต่เขาว่าเป็นยักษ์ เข้าใจไม่ใช่หรือ ให้พากันเข้าใจอย่างนี้ กินกันมาอย่างนี้ละ

พระองค์ทรงเทศน์โทษแห่งการก่อกรรมก่อเวรมาตั้งแต่เริ่มแรกโน้น ไล่มาเลยไล่มาโดยลำดับลำดับที่ภพที่ชาติ เหมือนลูกโซ่ เกี่ยวโยงกันมาอย่างนี้ นี่ถ้าไม่ได้พบเราตถาคตยังเป็นลูกโซ่ต่อไปอีก นี่ละโทษของมัน ไม่ใช่เป็นของดีของดี พระองค์เทศน์พอจบลงผู้หญิงคนนั้นก็สำเร็จพระโสดา เป็นพระอริยบุคคล เรียกว่าศีลนั้มาเอง ศีลใน

หลักธรรมชาติ ผู้ที่ได้สำเร็จพระโสดาศิล ๕ มาพร้อมเลย เป็นศีลในหลักธรรมชาติ ไม่ต้องรับที่ไหนก็เป็นขึ้นมาเองในใจ

การฆ่าการฉกการลักกัน ในทำข้อนี้อันผู้ที่ได้สำเร็จพระโสดาตัดขาดสะบั้นไปเลย ผู้หญิงคนนั้นสำเร็จพระโสดาเสร็จเรียบร้อย เป็นที่ลงกัน ทั้งสองคนนั้นก็เลยเป็นมิตร เป็นสหายคู่พึงเป็นพึ่งตายกันในขณะที่นั้นแหละ ทั้งๆ ที่แต่ก่อนกำลังก่อกรรมก่อเวร เป็นยักษ์เป็นมารต่อกันมาตลอด พอเสร็จแล้วพระองค์ทรงเล็งญาณดูแล้วในจิต จิตคน นี้สำเร็จพระโสดา โสตะแปลว่ากระแส กระแสแห่งพระนิพพานความสิ้นทุกข์ได้พาดพิง มาถึงแล้ว อย่างช้าที่สุดจะมากเกิดตายอีกเพียง ๗ ชาติ แต่ไม่ตกนรก จากสวรรค์ลงมา มนุษย์ จากมนุษย์ไปสวรรค์ ๗ ชาติเป็นอย่างช้าก็ถึงนิพพาน ส่วนกลางก็ ๓ ชาติ ชาติสุดท้ายก็คือชาติเดียวถึงนิพพานเลย สำเร็จพระโสดามี ๓ ประเภท พระโสดาอันดับ หนึ่ง อันดับสอง อันดับสาม

พอเสร็จเรียบร้อยแล้วพระองค์ก็รับสั่งให้แม่ของเด็ก เอาเด็กไปให้แม่ใหม่ชม หน่อย ร้องแหว่ๆ มันไล่กินลูกมาตะกิ้นนี้ แล้วยังจะเอาลูกไปให้มันกินอีกหรือ ร้อง แหว่ๆ เอาเถอะนะ พระองค์รับสั่งบังคับเลย เอาไป เลยยกลูกคนนี้ไปให้แม่ใหม่ แม่ ใหม่คือยักษ์ตนนั้นนั่นแหละ ยกลูกไปเพราะขัดพระพุทเจ้าไม่ได้ ฟังเสียงร้องแหว่ๆ พอแม่ใหม่ได้อุ้มแล้ว แม่ใหม่ก้มลงหอมลูก นึกว่าแม่ใหม่ที่เป็นยักษ์จะกินลูก ร้องแหว่ ขึ้นอีก แม่ใหม่ก้มลงไปจะหอมลูก นึกว่าก้มลงจะกินลูกเจ้าของ นั่นเรื่องราวเป็นอย่าง นั้น นี่ละการก่อกรรมก่อเวร

คำพูดของพระพุทเจ้านี้เป็นแบบฉบับไม่มีสอง คือพระวาจาของพระพุทเจ้าที่ รับสั่งคำใดแล้วต้องเป็นหนึ่งทั้งนั้น และพระญาณหยั่งทราบ หยั่งลงตรงไหนทราบ ตรงไหนแล้วแม่นยำๆ ไม่มีผิดพลาดเลย นี่พระญาณหยั่งทราบ แล้วพระวาจาที่รับสั่ง อะไรลงไปแล้วไม่มีผิดมีพลาดเลย คำสอนเหล่านี้อยู่ในองค์ศาสดาของเราทั้งหลาย เรา นำมากราบไหว้บูชาเทิดทูน รักษาอมรดกอันล้ำค่านี้ไว้ภายในตัวเอง เราจะเป็นผู้มี ความ สงบร่มเย็น ไม่ก่อกรรมก่อเวรซึ่งกันและกันต่อไป สร้างแต่ความดีงามก็จะเป็นความสุข ความเจริญ จากนั้นก็หลุดพ้นจากทุกข์ได้เมื่อความดีมีมากๆ เข้าไป พ้นจากทุกข์ได้ หายทุกอย่างในโลกสมมุติที่เป็นกองทุกข์นี้หมดโดยสิ้นเชิง ภายในใจของผู้สิ้นกิเลสตัว กอกรรมก่อเวรนี้แล้ว

นี่ละพุทธศาสนาของเราเป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว ขอให้พากันนำไป ประพฤติปฏิบัติ อย่าเชื่อสิ่งใดยิ่งกว่าเชื่อพระพุทเจ้า ให้ฝึกฝนอบรมตนให้ดี นี่ลมออก หูแล้ว หูอื้อแล้วจะพูดไปไม่ได้แล้ว ให้พากันฝึกหัดตัดแปลงตนเอง ยากลำบากขนาด ไหน ความยากลำบากนั้นก็เสมนักดีขวางทางเดินเพื่อความดี เอ้า ฝืนเข้าไปๆ เอาจน

ผ่านมันไปได้ ผ่านเปลวไฟผ่านเปลวไฟนั้น จนผ่านไปได้โดยสิ้นเชิง ที่แรกจุดลากไปจะเป็นจะตายมันก็ไปไม่ได้ แพ้กิเลส ให้กิเลสเอาไปต้มยำๆ ที่นี้เวลาหนักเข้าสู่ไม่ถอย กิเลสก็เริ่มแพ้ๆ สุดท้ายมีแต่จะฆ่ากิเลสโดยถ่ายเดียว นี่ละจิตที่ได้รับการฝึกฝนอบรม ไม่หยุดไม่ถอยมีกำลังได้

เมื่อมีกำลังแล้วที่นี้ชำระความชั่ว ความชั่วผ่านมาไม่ได้เลย ตัดขาดสะบั้นๆ จนกระทั่งความชั่วหมดจากใจโดยสิ้นเชิง กิเลสนั้นก็จะเป็นสาเหตุให้ทำชั่ว ขาดไปจากใจ แล้วก็บริสุทธิ์ จากนั้นแล้วไม่มีอะไรมาทรมานใจให้ได้รับความทุกข์ หรือจากการรบกวน ก่อทรมานของกิเลสประเภทต่างๆ หมดโดยสิ้นเชิง เหมือนจิตพระพุทธเจ้าจิตพระอรหันต์ ท่านเป็นอย่างนั้น เห็นประจักษ์ นี่ละศาสนาพระพุทธเจ้าชัดๆ ร้อนๆ ขอให้ใครปฏิบัติ เมื่อเจอเข้าไปแล้วพระพุทธเจ้ากับใจดวงนี้เป็นอันเดียวกัน ไม่ได้ว่าห่างเหินเกินกว่าที่จะคิดจะขาดไปอะไร จำเข้าในใจแล้วพระพุทธเจ้ากับเราก็คือเป็นอันเดียวกันชัดๆ ร้อนๆ เป็นอย่างนี้ละ ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ

การฝึกฝนอบรมนี้เป็นของสำคัญมาก กิเลสแทรกอยู่ทุกระยะ มันไม่ได้ถอย กิเลสแหลมคมมาก ซึมซาบตลอดเวลา ธรรมต้องเอาให้หนักๆ จนกระทั่งกิเลสหมด โดยสิ้นเชิงแล้วไม่มีอะไรทรมานใจ พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านไม่มีอะไรทรมานใจ หมดโดยสิ้นเชิง ถ้าหากยังมีชีวิตอยู่ที่เรียกว่าธาตุขันธ์ยังมีอยู่ ก็มีแต่เรื่องธาตุเรื่องขันธ์มันแสดงไปตามอาการของมัน เจ็บท้องปวดหัวอะไรก็แล้วแต่ เจ็บนั้นปวดนี้ เป็นไข้เป็นอะไรเป็นเรื่องของธาตุของขันธ์ จิตหมดโดยสิ้นเชิง เพียงรับทราบเท่านั้นเอง นั่นละจิตหมดภัย คือกิเลสหมดจากใจแล้วไม่มีอะไรเป็นภัยภายในใจ ก็มีแต่ธาตุขันธ์รักษากันไป รับผิดชอบกันไป พอถึงกาลเวลาแล้วก็ดีดผิงเท่านั้นไปเลย หมดโดยสิ้นเชิง

นี่ละการบำเพ็ญธรรม มีเวลาขุติ ถึงขั้นขุติถึงขั้นพ้นทุกข์โดยสิ้นเชิงได้ ไม่เหมือนการติดตันไปตามกิเลสไม่มีวันสิ้นสุดขุติ หมุนไปตลอดตั้งกัปตั้งกัลป์ก็เป็นอย่างนี้ แยก หามกองทุกข์ไปด้วยกันตลอดเวลา การบำเพ็ญธรรมทุกข์ค่อยเบาไปๆ สุขค่อยมี ขึ้นมาๆ จนกระทั่งสุดท้ายทุกข์ภายในจิตใจหมดโดยสิ้นเชิง เอ้า มาถึงขั้นนี้ ครองขั้นนี้ โดยความรับผิดชอบในขั้นนี้ อ้าว ขั้นนี้หมดสภาพแล้วดีดผิงไปเลย นั่นละท่านว่า นิพพาน นี่ออกจากธรรมของพระพุทธเจ้า ใครปฏิบัติจะรู้ได้เห็นดังที่วานี้แหละ ไม่ได้ห่างไกลที่ไหนเลย อยู่กับธรรมกับวินัยซึ่งเป็นทางเดินอันแคล้วคลาดปลอดภัยนี้แหละ ประทานไว้กับทุกคนให้ไปปฏิบัติ ถ้าปฏิบัติตามนี้แล้วก็เท่ากับเราตามเสด็จ พระพุทธเจ้าทุกฝีก้าวนั้นแหละ แล้วถึงนิพพานไปด้วยกัน ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

นี่วันนี้ก็เป็นวันเริ่มยุ่งนะ ยุ่ง งานนี้ก็งานเพื่อโลก ทั่วประเทศเขตแดนจะมาในงานวัดป่าบ้านตาด เพราะโลกทราบทั่วกันว่าวัดป่าบ้านตาดนี้บำเพ็ญประโยชน์เพื่อโลก

ล้วนๆ เราไม่มีเพื่อเรา ไม่มีเพื่อวัดเพื่ออะไร เพื่อโลกล้วนๆ งานจึงเป็นงานใหญ่โต ได้มาเท่าไรก็เพื่อโลกทั้งนั้นๆ นี่ก็เริ่มแล้วเต็มไปหมดที่ในวัดเราแหละ กว้างขวางมากมายเต็มไปหมดคน วันนี้จะวันจะมากที่สุด แล้วสมบัติเงินทองข้าวของที่พี่น้องได้มานี้ออกหมด ในวัดป่าบ้านตาดไม่เก็บไม่สั่งสมอะไรทั้งสิ้นตลอดมา มีเท่าไรหมด

ตั้งแต่เริ่มสร้างวัดสร้างวา มีคนมาถวายจตุปัจจัยไทยทานต่างๆ แจกออกไปเรื่อยตั้งแต่เริ่มต้นโน้นจนกระทั่งบัดนี้ เบื้องต้นก็คนทุกชั้นคนจน แล้วก็โรงร่ำโรงเรียน จากนั้นก็โรงพยาบาล ตั้งแต่เริ่มสร้างวัดนะ ช่วยโรงร่ำโรงเรียนโรงพยาบาลเรื่อยมา จนกระทั่งออกหน้าออกตาทราบกันทั่วประเทศไทย ว่าวัดป่าบ้านตาดเป็นวัดที่ช่วยโลก นับตั้งแต่คนทุกชั้นคนจนโรงร่ำโรงเรียนโรงพยาบาล แล้วที่ราชการต่างๆ ทั่วไปหมด ช่วยโลกอย่างนั้นละ

งานอันนี้ก็งานช่วยโลก ไม่ใช่งานเพื่อวัดป่าบ้านตาดนะ ไม่เอา วัดนี้จะเอาอะไร ตอนเข้าบิณฑบาตมาอาหารล้น รถก็เต็มรถมา บาทรถก็เต็มบาทรถมา มองออกไปในท้องเต็มท้องอีกจะให้ว่าไง แล้วมันอดอยากอะไร ผู้เขาดอดอยากจะเป็นจะตาย ดูท้องเขาบ้างซิ ถ้าดูท้องเขาเหมือนท้องเรานี่ ท้องเราอืดท้องเขาหิวเป็นยังไง ดังที่เราเดินออกจากวัดไปนี่ เห็นเขากำลังไล่วัวฝูงออกไปยั่วเย้าๆ ไปตามถนน เอ้า หลีกมันไปทางนี้ๆ พวกนี้มันกำลังหิว เราอืดเต็มที่แล้วออกจากวัดมา ท้องเต็มแล้ว นี่เขากำลังหิวเขาไปหากิน ให้ทางเขาเราก็คือไปทางนี้ เราอืดท้องให้ทางสัตว์ สัตว์กำลังหิวให้เขาไปทางนี้ บอกคนขับรถเข้าใจไหม ก็อย่างนั้นละ

ดูให้ทั่วถึง ถ้าดูทั่วถึงแล้วโลกนี้จะไม่มีการเบียดเบียนทำลายกัน ไม่มีการอิจฉาพยาบาทจองกรรมจองเวรกัน ขอให้ดูทั่วถึงตามธรรมศาสตร์เถอะ แล้วจะสม่าเสมอไปหมด ไม่มีคำว่าชาติชั้นวรรณะฐานะสูงต่ำ หัวใจมีเมตตาเฉลี่ยถึงกันหมดเลย จำเอานะ เอละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz